

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Pfv.II.21.182/2020/4.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó előadó bíró

Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperesek: felperes1 (cím1) II. rendű

felperes2 III. rendű

A felperes képviselője:

Dr. Gergely B. Tamás Ügyvédi Iroda (cím2 ügyintéző: dr. Gergely B. Tamás ügyvéd) II. rendű felperes képviseletében

Dr. Faragó István ügyvéd (cím3) III. rendű felperes képviseletében

Az alperes: alperes1 (cím4)

Az alperes képviselője:

Dr. Ambrózi András ügyvéd (cím5)

A per tárgya: Ajándékozási szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

II. rendű felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 5.Pf.21.102/2019/11.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Monori Járásbíróság 5.P.21.619/2016/63.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 666.000 (hatszázhatvanhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye felülvizsgálatnak.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A bíróság az elsőfokú eljárás tartama alatt elhunyt néhai I. rendű felperest a 2009. augusztus 4-én jogerős ítéletével az egészségügyi jogok gyakorlása, a tartózkodási hely meghatározása, a perindítás, a perek vitelével kapcsolatos jognyilatkozatok tétele és jogok gyakorlása ügycsoportokban cselekvőképeséget korlátozó gondnokság alá helyezte, majd a 2013. március 21-én hozott ítéletével a gondnokság alá helyezést megszüntette.

[2] A néhai I. rendű felperes 2014 augusztusában felkereste az alperest azzal a szándékkal, hogy neki ajándékozza a helység1, helyrajzi szám1-ű cím6 számú (a továbbiakban: a lakóház) és a helység1, helyrajzi szám2-ű szántó ingatlanát (a továbbiakban: a szántó) azzal a feltétellel: gondoskodik az illő eltemetetéséről, a lakóház fűtésrendszerének korszerűsítéséről és a tetőszerkezet javításáról.

[3] A néhai I. rendű felperes mint ajándékozó, az alperes mint megajándékozott a lakóházra 2014. november 27-én kötötték meg az ajándékozási szerződést, melynek 4. pontja szerint a megajándékozott biztosítja az ajándékozó lakáshasználati jogát a lakóházban élete végéig, továbbá elvégzi a lakóház tetőjének és a fűtésének javítását. Ennek költségeire az alperes testületi határozatában legfeljebb 1.000.000 forintot biztosított. A 6. pont rögzíti: „...az ajándékozó nyilatkozatát jól megfontoltan, belátási képessége teljes birtokában, szabad akaratából teszi meg, a szerződés alapját képező eljárást saját kérelmével indította meg.” A szerződés 7. és 8. pontja szerint az ajándékozó javára lakáshasználati jogot alapítottak és a megajándékozott hozzájárult annak ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez. A 12. pontban a szerződéskötés előtt készített értébecslés alapján a lakóház értékét beköltözhetően 6.000.000 forintban, lakottan 3.000.000 forintban állapították meg.

[4] Az alperes 2014. decemberében 372.600 forint költséggel a lakóház központi fűtés rendszerét korszerűsítette.

[5] A néhai I. rendű felperest 2014. december 15-től december 22-ig magas vérnyomás és zavartság miatt kórházban kezelték.

[6] A néhai I. rendű felperes és az alperes a szántó ingatlanra 2015. január 8-án kötötték meg az ajándékozási szerződést, amelynek 8. pontja tartalmazza: a megajándékozott az ajándékozót a helységi temetőben megváltott sírhelyre, házastársa mellé önkormányzati költségviselés mellett temetteti el.

[7] A néhai I. rendű felperes a 2015. február 21-én írt levelében ajándékozási nyilatkozatait visszavonta, és az ingatlanokat visszakérte, amelyet az alperes képviselőtestülete a 2015. szeptember 23-án hozott határozatában visszautasított.

[8] A néhai I. rendű felperest 2015. április 8-án ismét kórházba szállították, április 13-án a kórház pszichiátriai osztályán végzett vizsgálatkor nyugtalanságot, zavartságot észleltek nála. A gyámhivatal 2015. június 10-én kezdeményezte a gondnokság alá helyezését, a bíróság azonban a pert a néhai I. rendű felperes 2015. október 23-án bekövetkezett halála miatt megszüntette. Temetéséről 300.241 forint költséggel az alperes gondoskodott.

[9] A néhai I. rendű felperes a szerződéskötések időpontjában mentális zavarban szenvedett, amely miatt az ügyei viteléhez szükséges belátási képessége nagymértékben csökkent, de teljes mértékben nem hiányzott. A szerződések megkötéséhez szükséges minimális belátási képességgel rendelkezett.

[10] A néhai I. rendű felperes halála után ajándékozási szerződés hiányában a lakóházat végrendeleti öröklés jogcímén a II. rendű felperes; a szántót törvényes öröklés jogcímén a III. rendű felperes szerezte volna meg.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[11] A néhai I. rendű felperes keresetében az ajándékozási szerződések érvénytelenségének megállapítását és az ingatlannyilvántartásban az eredeti állapot helyreállítását kérte egyéb, a felülvizsgálati kérelemmel nem érintett érvénytelenségi okok mellett arra hivatkozva, hogy az szerződések jóerkölcsbe ütköznek, ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:96. § (1) bekezdése szerint semmisek.

[12] A perbe jogutódként belépett II. rendű felperes a keresetet a lakóházra; a III. rendű felperes pedig a szántóra kötött ajándékozási szerződésre tartotta fenn, és a II. rendű felperes kérte az alperes 2016. október 5-től havi 30.000 forint használati díj fizetésére kötelezését.

[13] Az alperes a kereset elutasítását kérte: a felülvizsgálati kérelemmel érintett keresetet arra hivatkozással, hogy a néhai I. rendű felperes szociális helyzete, a szerződések célja miatt a szerződéskötés indokolt volt. A szerződések esetleges érvénytelenségének megállapítása és az eredeti állapot helyreállítása esetén a II. rendű felperest a lakóház fűtésének javításával felmerült 372.600 forint és a szerződéskötéssel felmerült egyéb költségek; a III. rendű felperest 300.241 forint temetési, és - a szerződéskötéssel felmerült - egyéb költség megfizetésére kötelezését kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével elrendelte az alperes ingatlanokra bejegyzett tulajdonjogának törlését és a néhai I. rendű felperes közbenső jogszerzésének megállapítása mellett a lakóházra a II. rendű felperes; a szántóra a III. rendű felperes tulajdonjogának bejegyzését az eredeti állapot helyreállítása és öröklés jogcímén. Kötelezte az alperest a lakóingatlan kiürítésére és a II. rendű felperes birtokába adására, továbbá részére 1.080.000 forint lejárt és 2019. október 1-től esedékes havi 30.000 forint használati díj fizetésére. Az alperes részére a II. rendű felperest 372.600 forint, a III. rendű felperest 300.241 forint megfizetésére kötelezte.

[15] Döntését a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében a Ptk. 6:96. § (1) bekezdésére alapította.

[16] Az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény alapján megállapította: a néhai I. rendű felperes a szerződéskötéskor rendelkezett a szerződések megkötéséhez szükséges minimális belátási képességgel, ezért elutasította az arra alapított keresetet, hogy a néhai I. rendű felperes a szerződéskötéskor cselekvőképtelen állapotban volt. Elutasította a szerződések színleltségére és a néhai I. rendű felperes tévedésére alapított keresetet is.

[17] A néhai I. rendű felperes belátási képessége minimálisan fennállt, de kóros érzelmi labilitása, az ebből eredő kiszolgáltatottsága miatt részben képtelen volt önálló akaratnyilvánításra. A szerződéseket azért kötötte meg, mert félt attól, hogy fűtés nélkül

marad, és senki sem fog gondoskodni az eltemettetéséről. Ez a félelem a már az egyébként is mentális zavarban szenvedő néhai I. rendű felperes pszichés működésében zavart okozott. Az alperes ezzel tisztában volt, az önkormányzat képviselői az első szerződés megkötése után meggyőződhetek a néhai I. rendű felperes zavart állapotáról, ennek ellenére 2015. január 8-án az újabb ajándékozási szerződést is megkötötte.

[18] A szerződéskötés körülményei, a szerződés ingyenessége, a szociálisan hátrányos helyzetben lévő néhai I. rendű felperes szerződésekkkel elérni kívánt célja és a kiszolgáltatott pszichés állapota miatt a szerződések nem csupán a néhai I. rendű felperes érdekeivel, hanem a társadalom általános értékítéletével is ellentétesek, ezáltal a jóerkölcsbe ütköznek.

[19] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

[20] A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) alkalmazásakor kialakult bírói gyakorlat alapján a szerződés tartalmánál, joghatásainál fogva, továbbá a felek által elérni kívánt közös cél, a vállalt kötelezettség jellege miatt minősülhet nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközőnek (Legfelsőbb Bíróság Pfv.VI.20.984/1999. megjelent: BH 2001.473., Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.176/2004. megjelent: EBH 2005.1234.). A Ptk. a régi Ptk.-hoz hasonlóan nem határozza meg a jóerkölcs fogalmát; a jóerkölcsbe ütköző szerződések tilalma továbbra is generálklauzula. A nyitott törvényi tényállás tartalmát a Ptk. alkalmazásakor is a bírói gyakorlat fogja kitölteni, de továbbra is helytállóak a már kidolgozott megállapítások.

[21] A jóerkölcs a kialakult értelmezés szerint - polgári jogi értelemben - a társadalom általános értékítéletét, a magánautonómiának a társadalmi közmegegyezés által meghatározott korlátait, az általánosan elvárható magatartás zsinórmértékét fejezi ki. A szerződés jóerkölcsbe ütközése mint semmisségi ok kiegészítő jogcímként alkalmazható a jogszabályokban nem nevesített, de a társadalmi értékítéletbe, az általánosan elfogadott erkölcsi normákba ütköző szerződések esetén (Kúria Pfv.VI.22.335/2011. megjelent: EBH 2012.P.17.) Nem csak a bírói gyakorlat, de a jogtudomány (Menyhárd Attila: A jóerkölcsbe ütköző szerződések tilalmának tartalmi meghatározása, GJ, 2004/9.) szerint is a jóerkölcsbe ütköző szerződések tilalma nem a szerződő felek magatartásának, hanem a szerződés tartalmának kontrollja, ezért önmagában a szerződéskötéskor tanúsított magatartás értékelése alapján nem állapítható meg a jóerkölcsbe ütközés.

[22] A Ptk.-ban vagy egyéb jogszabályokban külön nevesített semmisségi és megtámadási okok (pl. jogszabályba ütközés, fenyegetés, megtévesztés, cselekvőképtelen személlyel való szerződéskötés) általában a társadalom általánosan elfogadott értékítéletébe is ütköznek, ezért azokhoz a jogalkotó önálló normákban fűzte az érvénytelenség jogkövetkezményét. A Ptk. az ügyek viteléhez szükséges belátási képesség hiányát önállóan a szerződés érvénytelenségével szankcionálja, ezért az elsőfokú bíróság a néhai I. rendű felperes cselekvőképességét csak az erre alapított kereseti kérelem körében vizsgálhatta volna. Azt állapította meg, hogy a néhai I. rendű felperes az ajándékozási szerződések megkötésekor nem volt cselekvőképtelen állapotban, a szerződéskötéshez szükséges minimális belátási képességgel rendelkezett, azaz az ajándékozási szerződések az ajándékozó cselekvőképességének hiánya miatt nem érvénytelenek. A néhai I. rendű felperes kiszolgáltatott pszichés állapota mellett a

szerződések ingyenességét és a megkötés körülményeit értékelte úgy, hogy azok összességükben a szerződés jóerkölcsbe ütközését eredményezik.

[23] Ha a bíróság a szerződés jóerkölcsbe ütközését állapítja meg, az ítéletében meg kell határoznia, hogy mi az a tilalom, amelybe a szerződés ütközik. Az elsőfokú bíróság ítélete ezt nem tartalmazza, és a megállapítása érdemben is téves, mert a rendelkezésre álló peradatok alapján nem volt megalapozottan megállapítható a jóerkölcsbe ütközés mint érvénytelenségi ok fennállása.

[24] A perben nem merült fel adat a néhai I. rendű felperes kiszolgáltatott állapotára, és azt a megállapítást sem támasztja alá tényadat, hogy kóros érzelmi labilitása miatt képtelen volt önálló akaratnyilvánításra, pszichés működésében további zavart idézett elő félelme a közelőtől és attól, hogy senki sem fog gondoskodni az eltemettetéséről. Az adott ügyben a szerződéskötés folyamatában, körülményeiben és a szerződés céljában nem merült fel olyan többlet tényállási elem, amely a szerződés jóerkölcsbe ütközését megalapozná.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[25] A jogerős ítélet ellen a II. rendű felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet lakóházra vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetnek történő helyt adást, másodlagosan ebben a körben a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 206. § (1) bekezdést és a Ptk. 1:3. § (1) bekezdést, a 2:9. §-t és a 6:96. §-t jelölte meg.

[26] A másodfokú bíróság iratellenesen állapította meg a tényállást: a néhai I. rendű felperesnek nem volt ajándékozási akarata, szándéka. A Ptk. ajándékozási szerződést szabályozó rendelkezései a szellemileg egészséges emberek ügyleti akaratát írja le. A néhai I. rendű felperes azonban pszichésen beteg volt, a szándéka nem az ajándékozás, hanem félelemeinek lecsillapítása volt. A házát nem akarta elajándékozni, a szerződést csak azért írta alá, mert beteg volt, és félelmét akarta csillapítani. Félelmének nem volt alapja, mert a II. rendű felperes és családja attól függetlenül gondozta, foglalkozott vele, hogy nem voltak hozzátartozói.

[27] A másodfokú bíróság iratellenesen állapította meg azt is, hogy az eljárásban nem merült fel adat a néhai I. rendű felperes kiszolgáltatott állapotára. A pszichésen beteg ember eleve kiszolgáltatott annak, aki azt ismeri. Ezért fűz a Ptk. is jogkövetkezményeket a részleges vagy teljes cselekvőképtelenséghez. Súlyosan okszerűtlen, hogy a másodfokú bíróság nem vette figyelembe: a szerződéskötés előtt a néhai I. rendű felperest zavart tudatállapota miatt gondnokság alá helyezték. Az nem szűnt meg, függetlenül attól, hogy a gondnokság alá helyezést a bíróság megszüntette. Iratellenes a másodfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy nem támasztották alá tények a néhai I. rendű felperes kóros érzelmi labilitása miatti önálló akaratnyilvánításra képtelen állapotát. A néhai I. rendű felperes érzelmileg labilis volt, mert a paranoia egyik tünete az érzelmi labilitás. Nem ismerte a pénz értékét sem. Az alperes vállalását csak részben teljesítette, a központi fűtés javítása

jelentéktelen összegű volt, amit önkormányzati szociális támogatással is át lehetett volna hidalni, a tető javítása pedig nem történt meg. A temetést sem az alperes intézte, csak viselte a költségeket. Nem volt ésszerű indoka az ajándékozási szerződés megkötésének. Az lett volna az ésszerű magatartás, ha a néhai I. rendű felperes tartalékolja vagyonát arra az esetre, ha a II. rendű felperes nem tud gondoskodni róla.

[28] A másodfokú bíróság tévesen értelmezte a Ptk. 6:96. §-t. Ezzel az értelmezéssel ellentétes a Kúria Pfv.21.506/2018/14. számú ítélete, a BH 2013.95. és a BH+ 2012.416. szám alatt közzétett eseti döntésekben kifejtett értelmezés.

[29] A jogerős ítélet sérti a Ptk. 1:3. § (1) bekezdést. Az ajándékozási szerződés a "lelki uzsora"

kategóriájába tartozik. Az elmúlt évek ítélkezésében egyre jobban kirajzolódik a nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző szerződések egy sajátos csoportja, amely a korlátozottan cselekvőképes vagy érzelmileg kiszolgáltatott személyekkel kötött jogügyletekkel van összefüggésben. Ha valaki ilyen, önálló akaratnyilvánításra részben képtelen, befolyásolható személlyel köt olyan szerződést, amellyel a vagyoni érdekei sérülnek vagy veszélyeztetettek, akkor a szerződések nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütköznek. Az alperes perben kifogásolt eljárása nem felelt meg annak a magasabb elvárásnak, amelyet a társadalom az önkormányzatokkal szemben támaszt.

[30] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[31] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül. Kizárólag azt vizsgálta: jogszabálysértő-e a másodfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a szerződések nem ütköznek a jóerkölcsbe.

[32] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.

[33] A II. rendű felperes alaptalanul állította a Pp. 206. § (1) bekezdés megsértését.

[34] A másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül fejtette ki, hogy a szerződés önálló érvénytelenségi okként nevesített fogyatékoságai csak az adott érvénytelenségi okként vizsgálhatóak, és nem eredményezhetik egyben a szerződés jóerkölcsbe ütközését is; továbbá ha az adott önálló érvénytelenségi ok nem állapítható meg, ugyanaz az ok nem eredményezheti a szerződés jóerkölcsbe ütközését.

[35] Az elsőfokú bíróság elutasította a II. és III. rendű felpereseknek a szerződések színleltségére, a néhai I. rendű felperes tévedésére, továbbá az arra alapított keresetét, hogy a szerződéskötéskor cselekvőképtelen állapotban volt. Az elsőfokú ítéletnek ezek a

rendelkezései fellebbezés hiányában jogerősek, azokat a felülvizsgálati kérelemben sem lehet támadni. A Kúria ezért érdemben nem vizsgálta a II. rendű felperesnek azt az állítását, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdés megsértésével, tévesen értékelte a néhai I. rendű felperes ajándékozási akaratának hiányát, pszichés sérülésének mértékét alátámasztó bizonyítékokat. Ezek a tények ugyanis bizonyítottságuk esetén kizárólag az adott ok – színleltetés, tévedés, cselekvőképtelen állapot - miatt eredményezhették volna a lakóházra vonatkozó szerződés érvénytelenségét. Az erre alapozott keresetek elutasítása pedig nem tárgya a felülvizsgálati eljárásnak.

[36] A másodfokú bíróság a bizonyítékok együttes, okszerű, iratszerű és logikus, a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt elveknek megfelelő mérlegelésével állapította meg: a szerződéskötés folyamatában, a szerződés tartalmában és céljában nincs olyan körülmény, amely miatt az a jóerkölcsbe ütközne. A felülvizsgálati kérelem érvelésével szemben a szerződések egységet alkottak, megkötésüknek észszerű indoka volt és az kifejezetten a néhai I. rendű felperes érdekében állt: így akarta biztosítani lakóházának lakhatásra alkalmassá tételét, saját lakhatását, továbbá a szántóra kötött szerződéssel azt, hogy az általa megjelölt feltételekkel temessék el. Ezeket a céljait a szerződéskötéssel el is érte.

[37] Téves a II. rendű felperesnek az az érvelése is, hogy ezek biztosítása az alperesnek szerződéskötés nélkül is kötelessége lett volna; nincs olyan jogszabály, ami előírná az önkormányzat számára a szociálisan rászorulókat ingatlanok javításainak a kötelezettségeit. A néhai I. rendű felperes által megjelölt sírhelyre temetkezés biztosítása sem kötelezettsége az alperesnek, mert ha a szociális temetés egyéb jogszabályi feltételei fennállnak, az a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 24/A. §, továbbá a végrehajtásáról szóló 145/1999. (X.1.) Korm. rendelet 17/A. § szerint erre kijelölt helyre történik.

[38] A lakóházra kötött szerződés legfeljebb a II. rendű felperes érdekeit sértette. Önmagában azonban az, hogy a néhai I. rendű felperes nem a végrendeleti örököstől kérte lakóházának kijavítását és ezáltal lakhatásának biztosítását, nem eredményezi a szerződés jóerkölcsbe ütközését még akkor sem, ha ezzel a II. rendű felperes elesett az örökléstől. A néhai I. rendű felperes ugyanis végrendeletét a Ptk. 7:41. § alapján bármikor vissza is vonhatta volna.

[39] A Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata csak jogszabálysértésre hivatkozással kérhető. Jogszabálysértésnek tekinthető a megalapozatlan ítélet meghozatala is. Megalapozatlanságról azonban csak akkor lehet szó, ha a tényállás felderítetlen maradt, vagy a megállapított tényállás iratellenes, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmaz. Következetes a Kúria ítélezési gyakorlata abban, hogy a mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott: a Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására csak kivételesen, abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért jogerős határozat iratellenes, vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz (Legfelsőbb Bíróság Pfv.21.680/2006. megjelent: EBH 2006.1526.). A Kúria egységes gyakorlata szerint önmagában nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna. Kizárólag az minősíthető kirívóan okszerűtlen mérlegelésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.21.474/2011. megjelent: BH 2013.119.).

[40] Az adott ügyben fel sem merülhetett, hogy a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre, a lakóházra kötött szerződés jóerkölsbe ütközésére lehetne következtetni. Az adott ügyben ezért nincs helye a bizonyítékok Kúria általi felülmérlegelésének.

[41] A II. rendű felperes megalapozatlanul állította az anyagi jogi jogszabályok megsértését is, az érvelésének megalapozásául hivatkozott ítéletek sem támasztják alá jogi álláspontját. A Kúria Pfv.I.21.506/2018/14. számú, a Pfv.VI.21.028/2011. számú (megjelent: BH+ 2012.10.406.) és a Pfv.II.20.033/2012. számú (megjelent: BH 2013.95.) ítéletekben hozott döntés alapjául szolgáló tényállások alapjaiban eltérnek az adott ügy tényállásától: mindegyik ügyben a szerző fél (az életjáradéki szerződés kötelezettje, a vevő, a megajándékozott) kezdeményezte a szerződéskötést; a szerződéseket az életjáradéki szerződés jogosultja, az eladó és az ajándékozó helyzetének a kihasználásával kötötték úgy, hogy egyáltalán nem szolgálta az érdeküket.

[42] A Kúria a kifejtettekre tekintettel megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

Záró rész

[43] A II. rendű felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazott 78. § (1) bekezdése szerint köteles az alperes 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, az (5) és (6) bekezdése alapján az elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányos felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

[44] A II. rendű felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazott 78. § (1) bekezdése, továbbá a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

[45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

[46] A Kúria ítélete elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. május 4.

dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró

